BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNE SIBIIU

ANUL XXII. Seria II — No. 663 — 4 pagini 5 LEI — C. — Miercuri 19 August 1942

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 București

Telefoane: Direcția și Ad-ția 3.26.60, Secretariat 5.91.86, Provincia 5.91.86, Tipografia 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE: 1 an Lei 1200, 6 luni „ 600, Autorități, Instituții, cluburi: 3000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 232/938 Administrator Delegat: Al. Iliescu

Strigăt desnădăjduit pentru natația românească

Vechi pasiuni m-au făcut să grăbesc Duminică dimineața spre strandul Obor unde Federația de Natație programase o reuniune făgăduitoare.

Cu două săptămâni înainte mă rătăcisem pe peluza din fața gării de Est și mărturisesc sincer că disciplina ce mi s'a înfățișat ochilor a constituit o satisfacție pentru mine, vechi adept al celei mai complete manifestări de regenerare umană.

Prima impresie a fost atunci excelentă. In privința decorului am întâmpinat aceiași deosebită plăcere și la a doua mea vizită la Obor.

Intr'un cadru impunător, prietenul maior Mircea Bârzănescu, președintele forului de specialitate, a prezentat d-lui amiral Nicolae Păiș, ministrul aerului și marinei, o reuniune bine pusă la punct din punct de vedere de organizare, iar cupele puse în competițiune completau în mod armonios o strădanie pe care îmi fac o plăcere să o remarc.

Până aci toate bune. Când au început concursurile, revers-ul medaliei mi-a apărut în toată goliciunea lui. Căci, constatările făcute pe marginea laturei pur sportive a ultimei competițiuni nautice sunt departe de a fi îmbucurătoare.

Alături de vechiul meu prieten și fost adversar în ale înnotului, lt. invalid din trecutul război, Paul Epureanu, a trebuit să consemnez pe râbojul natației o de nimic făgăduitoare stagnare sau chiar un regres al natației.

Nu mi-am făcut niciodată prea mari iluzii în legătură cu potențialul unui sport care la noi se practică numai 4-5 luni din an. Dar, nici nu mi-aș fi închipuit că în loc de un accentuat progres voi înregistra o neașteptată stare pe loc. Și, când spun că pe frontul natației nu se remarcă nici un pas înainte nu exagerez de loc.

Cu toate că mai marii forului de specialitate depun toate diligențele spre a asigura sportului pe care îl conduc o situație mai prosperă, ascensiunea în acest domeniu se lasă tot mai mult așteptată, ca și când actuala pleiadă de practicanți ai sportului de apă este singură în măsură să mențină mișcarea la un nivel convenabil.

Cu prilejul ultimei reuniuni dela strandul Obor nu am făcut cunoștința unor speranțe, rândurile laureaților fiind deținute de aceiaș Ion Stăvescu sau Iohan Fischer. Elemente noui foarte puține, iar concursurile rezervate sexului frumos aceleași 4-5 înnotătoare abordează toate distanțele și toate stilurile.

Singurul lucru care ne mai lasă oarecari speranțe sunt cei câțiva copii formați în cadrul taberelor de copii, repartizați strandului Obor. Dar și aceștia sunt foarte puțini și nu reamintesc decât în mică proporție ceata micuților cari populau pe timpuri concursurile de începători.

Expunem situația în toată goliciunea ei și cu tot regretul dictat de împrejurări, cari nu pot avea darul să satisfacă.

Sunt în apropierea natației oameni dornici să realizeze ceva cu adevărat pipăibil.

Pentru rezolvarea actualelor dezideratе ale natației românești se impun eforturi colective sprijinite de cei cari au posibilitatea să intervină masiv în folosul unui sport care, în viața unui popor înseamnă un apreciabil aport atunci când el este îndrumat pe calea cea bună.

Strandul dela Obor este un fericit exemplu. Din păcate, el este cu totul insuficient spre a servi interesele natației. Capitala noastră a luat proporții și spre a se ajunge la o stare înfloritoare în domeniul sportului de apă, sunt necesare numeroase incinte ca cel dela gara de Est, întrucât tineretul și copiii viețuitoare cu pungi anemice, nu-și pot permite luxul de a încuraja pe spoliatorii dela celelalte întreprinderi similare.

Primăria Sectorului II Negru a avut grijă de copiii lipsiți de mijloace din cartierele de care are grijă. Exemplul ar putea fi imitat — ar trebui imitat — și de celelalte primării de sectoare, pentruca numărul instalațiilor de felul celei dela Obor să poată satisface măcar în parte cerințele unei capitale care nu mai are decât puține puncte comune cu cea de acum 30 ani.

Ofensiva natației românești nu ma poate și nu mai trebue să întârzie. Pentru realizarea progresului în acest domeniu este necesar să se insiste din toate puterile și de către toți. Autoritățile militare și civile sunt cele mai indicate să arunce în luptă puterea lor creiatoare și să colaboreze la instaurarea unei stări de fapte menită să ne situeze pe un plan convenabil față de străinătate care ne vede și ne judecă.

Strigătul desnădăjduit lansat acum câțiva ani de dr. Aurel Silligeanu, fost președinte al regiunei Muntenia, trebue repetat astăzi, cu mai multă tărie, cu mai multă convingere, cu mai multe insistențe.

Natația este sportul chemat să se desvolte în școli și, din acest punct de vedere este cazul să luăm pildă dela marii noștri aliați cari nu concep să se ignoreze o manifestare atât de utilă.

A sosit momentul să se salveze ce mai este de salvat și să se asigure viitorul pe care îl merită.

Jenny Dumitrescu

Eroii apelor

Federația sporturilor de apă a organizat, cu ocazia sărbătoririi «Zilei Marinei» două importante competiții. Una pentru cupa amiral I. Coandă, rezervată întrecerilor de înnot și alta denumită «Cupa Eroilor marinari», pentru un turneu de water pollo.

E în inițiativa federației, a conducătorilor ei, un punct de onoare ce trebue subliniat. Cu atât mai vârtos de noi, cu cât însăși Șeful Sportului Românesc, d. lt. col. Medeleanu și d. contra amiral adj. Păiș Nicolae, ministrul Marinei, au ținut să o facă prin prezența domniilor lor la concursurile dela strandul Obor.

Și anume, e vorba de elogiul ce se aduce eroilor apei. Luptătorilor ce au înfruntat colosul sovietic pe crestele valurilor, acoperindu-se de glorie. Ei și Țara.

Competiția «Eroilor marinari», are deci o semnificație: menținerea treză în memoria înnotătorilor, a practicanților sporturilor de apă, a sentimentului eroic prin preamărirea eroilor.

Ideia d-lui maior Bârzănescu, președintele federației, a fost cât se poate de fericită.

ITALIA a învins Croația la tennis cu 5-1

ROMA. (Prin telefon). — Astăzi a luat sfârșit, concursul internațional de tennis dintre Italia și Croația pentru Cupa «Roma».

Italia a câștigat cu scorul de 5-1.

După înfrângerea dela Beuthen

Obligată de împrejurări a suferit transformări structurale ce au pus-o în netă inferioritate față de adversar, România nu putea obține alt rezultat

Germanii au aliniat cea mai bună formație și au avut o linie de atac formidabilă. Jucătorii noștri au luptat totuși eroic, dar au fost urmăriți de ghinion

Primul match internațional, pe anul în curs, al reprezentativei noastre naționale de football a coincis cu o înfrângere dezastruoasă, al. Beuthen, după un început admirabil, jucătorii români au cedat cu 7-0, celei mai bune selecționate a Reichului.

E în acest 7-0 nu numai un rezultat ale cărui dimensiuni prin sportul românese într'o postură puțin fericită, ci și o lovitură greu de suportat, după drawul înregistrat în compania reprezentativei Vienei. Draw ce ne dăduse iluzia unei comportări de pe urma căreia sportul să nu aibă decât de câștigat, — odată cu prestigiul nostru național sportiv.

Iată decc, deplasarea la Beuthen a putut primi girul federației de specialitate și aprobarea O. S. R.-ului.

Dacă, totuș, lucrurile au luat o turnură atât de gravă, — ce nu putea fi prevăzută, — vinovată nu e decât întâmplarea. Fac această afirmație nu cu intenția de a scuza pe cineva ci, pur și simplu pentru a pune punct unor afirmații rușinoase de culise, unor acțiuni ce se pregătesc pentru DESCOPERIREA eternului ACAR PĂUN.

România nu mergea spre victorie

Privită sub unghiul ultimelor rezultate obținute de echipa națională a României în compania aceleia a Germaniei, înfrângerea dela Beuthen nu aduce nici o notă de senzațional. Mai ales că footballul românesc se află într'un accentuat declin față de standardul de acum câțiva ani.

Dacă într'o astfel de situație s'a putut înregistra un draw în compania reprezentativei Vienei, la București, faptul nu pledează câtuș de puțin în favoarea tezei afișată de cei interesați, în sensul că România putea să obțină un rezultat similar la Beuthen.

Mai ales că aveam de suportat handicapul unei deplasări extrem de obositoare și de întâlnit un adversar ce prin structura actuală, se prezenta mai periculos decât oricând.

Nu trebue trecută cu vederea o mare realitate: ECHIPA NAȚIONALA A REICHULUI GERMAN SE PREZENTA IN FAȚA REPREZENTANȚILOR NOȘTRI CU TOTALITATEA VEDETELOR.

CEEA CE NU A FOST CAZUL LA NOI.

Iată dece, dela început, nu trebuia să ne gândim la finaluri utopice. România mergea spre o înfrângere sigură. Nu însă la una de dimensiunile aceleia de Duminecă.

Fapte ce pledează pentrru echipa națională

Dacă totuș s'a ajuns la acel 7-0, vina nu e a jucătorilor, cu atât mai puțin a conducătorilor, în football, știut fiind că o victorie e în funcție de minute și moral.

O fază poate duce la răsturnarea tuturor calculelor, — mai ales atunci când echipa ce o provoacă știe să folosească momentul. Și Germania a avut toate elementele favorabile unei astfel de situații: valori individuale, galerie, moral, etc. Și a speculat la maximum.

BOGDAN

Aceasta însă, departe de a le diminua meritele pledează în favoarea valorii sale și, indirect, a scorului înregistrat.

Au existat însă în matchul de la Beuthen mai multe asemenea faze.

Cea mai importantă, a fost aceea ce a dus la schimbarea structurală a reprezentativei române: RĂNIREA LUI SIMATOC IN PRIMELE MINUTE ALE JOCULUI.

Obligat să rămână pe tușă, înlocuirea lui a trebuit să fie sonționată după posibilități le ce le avea antrenorul federal.

A fost trecut atunci Constantinescu Grecu din centrul liniei de atac în linia intermediară, Soni Niculescu înlocuindu-l în centrul quintetului ofensiv.

Din nefericire însă, ECHIPA NU MAI PUTEA DA RANDAMENTUL INIȚIAL.

CU O LINIE DE HALFI «SUDATĂ» ȘI O INAINTARE LIPSITĂ DE UN CENTRU ATACANT MOBIL, — care să poată face față intervențiilor atletice ale apărării germane, ce trebuia depășită, — NAȚIONALA NOASTRĂ A FOST CONDAMNATĂ A SUFERI ACEA GREA INFRANGERE CU 7-0. Ineficacitatea înaintării constituind un factor determinant.

IN CONDIȚIUNI NORMALE, NIMENI NU AR PUTEA SPUNE CA S'AR FI AJUNS LA ACELAȘ REULTAT.

Rezistența dârză a românilor

Obligați să joace în asemenea situație vitregă, jucătorii români au făcut tot posibilul pentru obținerea unui rezultat cât mai onorabil. Și afirmația aceasta se bazează pe lupta eroică din primele 44 minute ale jocului, — care a dus la o epuizare a apărării, ale cărei consecințe s'au văzut în repriza secundă, când avalanșa ofensivă a gazdelor nu a mai putut fi stăvilită.

Și a urmat dezastrul.

Un dezastru ce nu ar fi luat asemenea proporții dacă moralul jucătorilor rămânea intact.

Au mai urmat însă câte...

(Continuare în pag. 3-a)

Cuvinte pentru atleții noștri

Sportivii noștri care au plecat, săptămâna trecută, peste hotare ca să-și măsoare forțele cu footballiștii și atleții germani (ne preocupă numai întâlnirile inter-țări) i-au dezlănțuit pe pasionații sportului. Footballiștii au cedat la un scor excesiv de sever, care va prilejui redactorilor de specialitate multe desbateri. Atleții n'au doborît nici un record — așa cum mulți se așteptau la aceasta. Moina n'a parcurs 100 m. sub 10,5 secunde, Ludu n'a ameliorat recordul pe 400 m. garduri.

Discuțiile asupra eșecului național ale de footbalt le lăsăm în seama celor competenți. Vom stărui însă asupra comportării atleților noștri, care deși n'au realizat performanțele scontate au concurat onorabil alături de reprezentanții celui de al III-lea Reich.

Rezultatele obținute de un Ludu, Tâlmaciu și alții permit cunoscătorilor sportului fundamental să se consoleze: «Românii nu par iremediabil inferiori. Infrângerea lor era firească iar rezultatele sub așteptări nu sunt urmarea unei deficiențe a poporului nostru, ci a condensării desfășurării întâlnirii în numai 100 de minute și probabil a lipsei de condiție».

Puține popoare — într'adevăr — pot fi considerate superioare. Chiar și performanțele finlandezilor se explică prin regimul la care se constrâng atleții din nordul Europei. Tot atât de puține popoare însă pot fi iremediabil inferioare — nici neolatinii (inclusiv noi), nici negrii, nici orientalii — căci în mijlocul lor găsim elemente de elită care ridică întru câtva potențialul atletic al cutărui sau cutărui popor.

Aceste elemente le avem și noi. Nu le mai citâm aci fiindcă se știe la cine ne referim. Iar dacă elitele atletismului nostru nu u satisfăcut cu totul în întâlnirea dela Breslau nu este vina lor, ci a vitregiei circumstanțelor în care s'a desfășurat acest concurs.

Oricum majoritatea lor sunt băeți tineri care mai au timpul să dovedească publicului nostru — atât de susceptibil și capricios uneori — că sunt capabili de realizări mai mari.

S. B.

Pe marginea rezultatelor dela Breslau

O înfrângere nici mai grea și nici mai ușoară decât a anilor trecuți Și deci o înfrângere care demonstrează perfect diferența de valori

Concursul dela Breslau nu reprezenta pentru noi o enigmă. Știam dinainte pe învingător, ba anticipam chiar diferența de

ION MOINA

puncte. Petrucă rezultatul nu avea cum să fie altul, chiar dacă echipa noastră națională s'ar fi comportat excepțional. Desigur că anul acesta am prezentat cea mai obositoare echipă. Adică lotul excesiv de redus ce trebuia de-alungul a două zile să înfrunte Germania.

Aseară târziu am primit rezultatele. Cuprindeau atât de multă matematică și atât de puțină lirică sportivă, încât n'am putut și nici nu putem să comentăm integral cifrele, pentrucă în spatele lor se ascund atâtea motive pe care nu le cunoaștem. Desigur că le vom comenta totuși, prin prisma celei mai ample relativități.

Paradoxul performanțelor

România a apărut pe terenul din Breslau cu 15 atleți. In condițiuni normale, socoteala făcută de federația noastră de atletism era, dacă nu perfectă, cel puțin echitabilă. Urma ca trei sau patru atleți să participe la mai multe probe. O noapte de odihnă ar fi simplificat socoteala, căci pe programul probelor între Sâmbătă și Duminică intervenea firesc o noapte. Sâmbătă însă n'a fost concurs, întreaga întâlnire amânându-se pentru Duminecă după amiază, înghesuită de-alungul a 100 minute. Adică exact atât cât ține un match de football plus pauza respectivă. In asemenea condițiuni, cei câțiva «Jolly jockeri» ai echipei erau puși în imposibilitatea de a se prezenta simetric în toate probele. Cei care cunosc atletismul își pot da seama că Moina poate alerga excepțional pe 100 metri, dar că acelaș Moia, după câteva minute nu poate fi din nou excepțional pe 200 m. plat. Și dacă totuși prin eforturi covârșitoare, campionul român reușește să nu decepționeze, atunci cu siguranță că după alte minute, Moina nu va fi de cât un figurant la săritura în lungime. Iar peste toate astea, ștafeta de 4 x 100 m. plat vine să extenueze definitiv, pe proaspătul recordman român.

Nu a fost un caz izolat. Căci Tălmaciu ,după o cursă formidabilă pe 800 m. plat, ca și Pandrea de altfel, a trebuit să concureze din nou la 1500 m. plat într'un interval de timp ridicol. Pentru care motiv, performanța lui pare și ea ridicolă. Victor Dumitrescu a concurat și el la trei probe. 110 m. garduri, prăjină și înălțime. Acceptând însă scuza oboselii la două dintre ele. am fi dorit totuși o performanță la a treia. Dar Victor nu ne-a dăruit-o. Și aici intervie un capitol special. Victor Dumitrescu era debutant. Își purta cei 20 de ani pentru prima dată într'un concurs internațional. De obiceiu debutanții nu excelează în nici un sport. Pentru care motiv, în atletism nu i se poate încredința decât un rol,

(Continuare în pag. 3-a)

Fază dinamică în fața goalului

ECHIPELE „VICTORIA" în vizită la Ministerul Propagandei Naționale

Eri la orele 11 a. m. echipele sportive «Victoria-Cluj» și «Victoria-Turda», în frunte cu conducerea formată din domnii: Dr. Valer Moldovan, Părintele Patriciu Curea, Ion Cojocaru și Vigu, au venit în audiență de prezentare și mulțumire, la Ministerul Propagandei Naționale.

Sportivii Mănăștureni, au fost întâmpinați de către d. Alexandru Bădăuță, secretarul general al Ministerului Propagandei Naționale, care le-a urat bun sosit în capitala României, felicitându-i cordial, pentru frumoasa comportare și românească propagandă ce întreprind înlăuntrul Țării.

A răspuns cu însuflețire, din partea Mănăștrenilor, părintele Patriciu Curea, aducând cele mai calde mulțumiri d-lui prim ministru prof. Mihai A. Antonescu, pentru grija pe care o poartă, răsplătind tinerele vlăstare ardelene, cu trofee simbolice: semne ale mândriei și demnității noastre naționale.

Revanșa Bondavalli-Lucian Popescu pe punctul de a fi perfectată

După repetate oferte făcute campionului continental GINO BONDAVALLI, pentru un match revanșă cu Lucian Popescu la București, organizatorii bucureșteni au primit în cursul zilei de eri o scrisoare dela Roma.

Prin ea, Bondavalli spune că nu poate face deplasarea la București, dar e dispus să boxeze cu Lucian, luna viitoare, tot la Reggo d'Emilia.

In fața acestei noua perspective, compatriotul nostru ne-a declarat că a răspuns telegrafic la Roma că acceptă și că — probabl în preajma matchului cu Bondavalli, nu va mai susține nici un match în țară.

Mâine un interesant reportaj istoric intitulat: «Victoria-Rediviva» Din freamătul năzuințelor mănăștrene.. de

Mircea Poenaru-Bordea